

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia,
Bărbant, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se returnează.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
correspondențele Birourilor de anunțuri:
În Viena: H. Dukes Nachf.
Hax. Augenthaler & Emmerich Leszer.
Kienrich Schickel. Rudolf Weiss.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelke.
În Budapesta: A. V. Geldhor-
ger, Ekelein Bernat. În Ham-
burg: Barclay & Lohmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
cundă garmond pe o coloană 6 or.
— Publicări mai dese după
tariff și învoială.
RECLAME pe pagină a 2 a o
seară 10 or. seară 30 ban.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXVIII

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 3 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 80, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. sau 15 ban. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 174.

Brașov, Sâmbătă 5 (18) August.

1900.

Serbările dela Strigoniu.

În zilele de Marți și Miercuri s'au petrecut în orașul de reședință a primatului unguresc, unde, după tradiție, s'a născut Sf. Stefan, serbările jubileului încreștinării Maghiarilor prin introducerea catolicismului în Ungaria.

Acest însemnat moment istoric a fost serbat în totă liniștea și cu totă pompa de cătră catolicii unguri, conform programului, care a fost mult discutat și a suferit multe modificări în zilele ultime.

Pe cât de liniștit a decurs serbarea, pe atât de agitate erau spiritele între Maghiari în ajunul ei, căci le frământa cestiunea cum se se facă și decă să aibă un caracter restrins confesional, sau să i-se dea un caracter de serbare generală națională. Catolicii și indeosebi cei din partida poporală au stăruit mult, ca să se dea festivităților jubilară un caracter regnicolar. Tocmai împrejurarea însă, că partida poporală a luat inițiativa pentru a da serbării jubileului această estindere, a stăruit nemulțămirea protestanților unguri și mai ales a aderanților politiceii bisericesci liberale, cari se temeau ca nu cum-va prin această serbare să se altereze principiul lor, că statul este neconfesional.

Astfel cu ocaziunea această s'a dat pe față în mod băcător la ochi, că între Maghiari domnesce mare disarmonie și un antagonism și mai mare în privința confesională și că simțul religios cu cel național a ajuns a veni în conflict și la ocaziuni însemnate, cum era cea de față.

Guvernul, scim, împins de curente contrare, a căutat în urmă a lua o poziție de mijloc, prin care fapt însă a contribuit și mai mult la ațitarea nemulțumirilor din dife-

ritele tabere. Întăiu a dispus, prin ordine rezervate, să nu ia parte și organele statului în mod oficios la serbare, ca să nu se atingă susceptibilitățile confesionale. Mai în urmă însuși Coloman Szell s'a hotărât a lua parte cu câți-va miniștri la festivitățile din Strigoniu, se dice că numai în urma atitudinii Curții, care a trimis acolo ca reprezentant al ei pe arhiducele Frideric.

N'au fost așa-dér la Strigoniu reprezentați, decât numai Ungurii catolici, pe lângă casa domnitore și guvern. Maghiarii de alte confesiuni ca și neo-maghiarii jidovi și neconfesionalii n'au luat parte, deși s'a fost accentuat cu atâta aplomb, că serbarea dela Strigoniu nu era numai jubileul creștinismului, ci și al regalului unguresc.

Despre confesiunile nemaghiare nici că mai pôte fi vorba. Și acesta nu numai fiind-că — cum dice foia partidei poporale „le-au amărit până la suflet regimul liberal maghiar“ ci și din alte cauze despre cari ni-se va da ocaziune a vorbi pe larg.

Astfel serbarea a rămas restrinsă la cercul catolicilor unguri și primatele, precum și ministru-președinte — cu totă elocința desfășurată și cu totă accentuarea, că deși s'au schimbat împrejurările și religiuina deosebesce pe cetățeni, corôna îi unesce pe toți — n'au putut să-i dea caracterul dorit general.

Serbările vor avé o continuare la Budapesta, unde se va ține și un meeting catolic. După aceea vor izbucni din nou disarmoniile, unii puind vina la tôte pe agitațiile partidei poporale, ér alții făcând răspundători numai și numai pe „Maghiarii neconfesionalii séu Jidovi, cari s'au suit în spinarea Ungariei creștine“.

Studentii maghiari în Paris.

În sfârșit se aude o voce maghiară, mai mult séu mai puțin sinceră, privitor la cele ce s'au petrecut în congresul internațional studentesc din Paris între reprezentanții tinerimei academice române și maghiare. Vocea această o vedem „ilustrând“ colonele foilor unguresc. Unele din aceste foi retac faptele întâmplare, altele vorbesc numai în generalități și éráși altele, ca „Aradi Közöny“, publică un comunicat foarte instructiv pentru șovinistii încăpăținați. Din acest comunicat apare evident fiascul, ce l'au suferit reprezentanții tinerimei academice jidano-maghiare și cauza nedreptă pentru care merseseră să lupte la Paris.

„Aradi Közöny“ publică aume în nr. séu dela 15 August următoarele sub titlul „Infrângerea studenților maghiari în Paris“:

„La congresul studenților din Paris tinerimea maghiară a îndurat o urită infrângere. Ar fi păcat să se tăinuască lucrul... Românii, pe lângă o conducere unitară, au figurat în congres ca grupare organizată, pe când Maghiarii, fără solidaritate, s'au purtat în mod contradicător. Românii vorbesc excelent limba franceză, între Maghiari nu s'a găsit nici unul, care să fi putut ține o vorbire în limba franceză. Românii au votat tot-déuna uniform, Maghiarii însă divisați, o parte așa, altă parte altfel. Și nu odată s'a întâmplat, că — necunoscând limba franceză și neavând conducere — au aplaudat rezultatul unei votări, contra căreia la votare au luptat poziția, — ceea-ce a produs o opinie foarte ciudată la conducerea Congresului.

„Este important din punct de vedere politic, că reuniunile studentesci valabe din Oradea-mare, Cluși și Lugosi au format în congres un grup cu reuniunile studentesci din România, ba ca președinte al grupului, așa-dér ca unul din vice-președinții congresului, au ales pe ascultătorul dela universitatea din Cluși Scurtu. În urma această pe studenții din România i-au reprezentat oficial în congres un cetățen ungar, și dinpotrivă, președintele grupului român a reprezentat tot odată și reuniunile studentesci din Ungaria.

„În contra acestei alegeri delegații maghiari au răspuns cu strigări de „a bas!“, cu

lărmuire și cu a bate în băno! La asta însă unul din delegații români a observat, că o fină ironie, să nu poftescă domnia a sbiera, ci să poftescă a merge la tribună și a veni cu argumente. Răspunsul din partea Maghiarilor a fost mulțina generală.

„Indolența Maghiarilor în cestiunea această este cu atât mai detestabilă, cu cât tactica Românilor, de-a forma un unic grup cu reuniunile studentesci române din Ungaria și de-a alege de vice-președinte un student român din Ungaria, nu s'a întâmplat de rândul acesta ca o surprindere. Tot așa au făcut ei și la ultimul congres din Turin; așa-dér Maghiarii s'ar fi putut pregăti, ca est-an să aibă alt rol.

„Dér și față cu cestiunile mai mici, Maghiarii au stat incapabili. Așa de es. când Românii s'au plâns, că pe studentul Lucian Bolcaș l'au dat afară din Oradea-mare și când acesta s'a prezentat ca o prigonire politică, răspunsul din partea maghiară a fost numai: „Nu așa stă lucrul“. Dér, cum stă, nimeni n'a spus-o.

„Pentru lămurirea situațiunei era foarte favorabil prilejul și din împrejurarea, că studenții jidani din România și-au prezentat gravaminele în Congres. Așa, ei au mai spus și aceea, că nu sunt admiși ca membrii în reuniunile studentesci române. Românii au declarat atunci, că Jidovii nefiind naturalizați, nu pot fi admiși ca cetățeni români. Dimpotrivă, toamai Românii nu și-au ales în congres ca reprezentant oficial un cetățen român, ci un cetățen ungar. Scoțându-se la ivelă această contradicere, s'ar fi micșorat esențial în Congres simpatiile față de Români, fiind-că s'ar fi arătat viclenia lor.

„Dér destoinicia Românilor a câștigat simpatiile congresului și a conducerii acestuia pentru cauza română. Președintele congresului Effisio Giglio-Tos, de pildă, a închis una din ședințele congresului cu declararea, că membrii congresului nu consideră pe Români numai ca pe nisce amici, ci chiar ca frați.

„Studenții maghiari nu pot privi declararea această ca o victorie, cum le place a vesti. Într'adevăr, viitorul congres studentesc trebuie să-l pregătescă și să-l organizeze studenții maghiari cu totul altfel.“

Am reprodus comunicatul acesta fără de a-l comenta. El este dór' oel mai strălucit comentariu și cea mai nimerită apreciere la tot ceea-ce s'a scris în presa maghiară cu privire la congresul studentesc

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Dreptul la fericire.

De I. A. Potapenko.

(Urmare).

În séra zilei următoare Curtanov își schimbă puțin planul, el avú intențiunea să petrecă trei zile întregi la Posdnev, spre a se recrea după călătoria obositoare, dér acum vădú, că aici nu se putea nici de-cum recrea.

În momentul când conductorul a numit satul Cioplino, care îi era cunoscut, deși numai după nume, se înfățișă în fantasia lui icôna unei idile liniștite țărănesci și nu mai putú să stea în vagon. Dér n'a aflat o idilă. Posdnev i-s'a arătat, deodată, în totă grandorei lui — ca un om, care trăia în cea mai rușinosă trândăvie, care ajunse așa departe, încât putú să aibă în societatea sa pe un unchiu cu nasul roșiu și o „rudă“ mută, care miorlăia numai, și cari ambii lăsau să fiă hrăniți de el; i-s'a arătat, ca un om, care își uitase tôte nisuițele junetei sale și-și dedicase viața măn-cării și somnului. Dér ce era mai rău, el

făcú această fără nici o cauză internă. Multí ómeni ajung la harul acesta, după-oe au suferit un naufragiu moral, după o adencă desperare, dér el nu pățise nimic de felul acesta. Era un om lipsit de ori-ce foc și de ori-ce pasiune, serman și fără de caracter. În tinereța sa l'a mai susținut viața la școlă și mai târziu timpul studiilor, precum și interesul ce-l avea față cu ele, și-i alungară firea sa somnorosă; după aceea însă viața cămpenescă cu comoditățile ei lăsă curs liber trândăviei sale născute, iute se acomodă acestei vieți, care-i plăcea deosebit și acum trăia ca un animal, care n'are a se îngriji nici chiar de hrana sa.

Tôte acestea esercitară un efect deprimător asupra óspelui. Cu gazdele sale se întâlnea numai la masă: la ceaiu, la dejun, la prând și la cină. Ei și păreau, că numai atunci trăesc. În restul timpului ei durmiau séu umblau prin casă tândăluind și câte-odată umblau în sus și 'n jos și prin grădină. Natura nu-i atrăgea; ei prefereau paturile și canapelele și se trezeau numai când priveau la bucatele nutritive, séu când beau câte-va pabărele de rachiu și acestea reagu asupra lor. Pe Darja Pavlovna o veduse numai de două ori mergând iute prin grădină și ascundându-se prin tufi-

șurile ei. Fără îndoială, ea avea acolo vr'un loc favorit, unde își petrecea cu órele întregi, ca o fiară sêlbatică în vizunia ei. La masă era tot-déuna aceeași, servea ceaiul le împărția la toți bucatele, dér vorbea numai cu servitorii, adecă când le da câte un ordin. Curtanov n'a auzit, ca ea să se fi adresat vre-o dată cu vr'un cuvânt cătră bărbatul séu cătră rudele sale. Ea pleca dela masă îndată-ce nu mai avea acolo de lucru ca stăpâna casei. Curtanov nu puté pricepe rolul ei în această casă. Din esteriorul ei, din espresiunea feței ei, din purtarea ei tăcută, seriósă, care denota adeseori un dispreț ascuns, putea să conchidă, că sufletul ei era foarte torturat, dér această era numai o presupunere.

„Aici se petrece vre-o dramă“, își gândia Curtanov când privea la fața ei frumoasă cu trăsurile fine și cu ochii inteligenți lucitori; „dér se pare, că totul este o enigmă de nedeslegat“. Și el nici că se simția chemat a-o deslega.

La cină el dice cătră Posdnev, că mâne dimineță va pleca.

„Ți-am spus eu, că nu vei puté-o duce aici!“ răspunse Posdnev c'un suris obosit.

„Nu... trebuie să mă grăbesc!“ dice Curtanov. „Mi-am greșit calculul...“

Ca din întâmplare se uită la Darja Pavlovna și observă, că peste fața ei trecú o umbră ușoră. Ea îi aruncă o privire, pe care o simți, că-i îndreptată asupra-i, o privire seriósă, esaminătoare, care părea, că vrea să pëtrundă sufletul séu. Dér curând el o uită, fiind-că Darja Pavlovna își reluase după aceea purtarea ei obișnuită și după câteva minute dispărú, ca tot-déuna.

Înainte de a se retrage în odaia sa, el își luă rămas bun dela Posdnev, de-órece nu putea spera a-l vedé în dimineța următoare. Peste nópte durmí foarte bine și dimineța, când oblonurile dela ferestrele casei erau încă pretutindenea închise, el plecă la stațiune.

Trenul, pe care-l aștepta, era un tren de marfă, dér avea și câte-va vagóne de pasageri. El se mișca nesuferit de încet. Curtanov avea de gând să mergă cu el vre-o două-trei stațiuni, apoi să se dea jos și să aștepte trenul de persoane, cu care venise dela graniță. Voia numai să plece odată și să se despartă de locitorii din Cioplino.

După trei stațiuni veni un mare bufet. El se dădu jos și dejună. Trenul încă nu plecase, când vădú, că un ampoiăat dela calea ferată mergea la masa cea lungă

din Paris. Maghiarii înșiși își recunosc *fiacul* suferit și, după cum dicea oomunicatul, „îmfrumșetările n'ar face, decât să așternă și pe viitor patul oald al păcălelilor de felul acesta.“

Din România.

Sub titlul „*Situațiunea în cestiunea bulgară*“ „Constituționalul“ de adî scrie următoarele:

Măsurile energice luate de guvern și tonul firm al notelor române datela Sofia, au produs adevărată consternațiune în sferle cărmuitoare bulgare.

Diarele române sunt confiscate în Bulgaria și toate măsurile sunt luate acolo pentru-ca publicul sănătos să nu fi pus în curent cu descoperirile, ce se fac la noi.

De altă parte un vînt de reacțiune violeată a cuprins comitetele secrete. Raporturî din diferite puncte aduc soirea, că comitetul macedonean face eforturi mari pentru a înjgheba, cu ajutorul Bulgarilor români, evasiunea preveniților, cari sunt depuși la Văcărești. În Ruscuc chiar se agită ideia unei mișcări a elementului bulgar din țără.

Nu este un mister pentru nimeni, că pe câmpul Gărei vechi din Ruscuc, o cătă de 4 sêu 500 de tineri macedonenî fac dîlnic exerciții militare sub conducerea unor ofițeri și sergenți din armata regulată.

La Parquet ni-s'a confirmat realitatea tentativelor, din fericire avortate de evasiune în masă a arestanților.

Bulgaria oficială pare că nu mai există și că ceta de criminali furioși din Comitetul macedo-andrinopolitan (acesta este titlul lui oficial) dirige totă acțiunea guvernamentală.

Vecinii noștri pot sei un lucru: pază bună se face în țera românescă.

*

D-l prim-procuror Miculescu și judecătorul de instrucțiune d-l Florescu au lucrat până eri năptea târziu la parchet.

Spiru Alexoff, băcanul, Trifanoff, studentul Peteff și asasinul Dumitroff au fost ținuți la interogator până la ora 1 din noapte.

Ultimele depozițiuni ale acestora par a fi fost de cea din urmă gravitate.

La ora 5, parchetul a făcut o descindere la locuința băcanului Alexoff din Calea Moșilor, unde s'a confiscat *întreaga corespondență a acestuia.*

Două nouă arestări au fost operate eri în legătură cu asasinatul profesorului Mihăileanu, doi Bulgari, Mihaiu Ivanoff din str. Fraților 38 și Ivanciu Nicola din str. Bucur 19.

Nici unul din aceștia nu voese să dea nici o relație asupra stării lor civile și nici voesc să-și arate pașaportele, sêu alte acte.

*

D-l Ștefănescu Goangă, procurorul din Brăila, a *redeschis instrucțiunea* în afacerea asasinatului lui *Stelian Ștefanovic*, făptuit

dela un călător la altul, arătând fiă-căruia o cuvătă și întrebând după ceva. Amploiatul ajunsse și la densus și plecându-se spre el îi arată adresa de pe cuvătă.

„Sunteți d-văstră, pôte, d-l Curtanov?“ îl întrebă, cum întrebese pe cei mai dinainte.

Acăsta surprinse pe Curtanov foarte tare. Pe telegramă sta scris: „Pasagerului Curtanov“. Cine putea să seie, că el se afla toomai aci? Cine voia ceva de el? Cine îl urmărea?

„Da, eu sunt!“ răspunse el cu o mirare vedită și conteni a mânca mai departe. Simțea mare nerăbdare, când fu rugat a merge în birou, unde a trebuit să chiteze primirea. El trecu apoi pe peron, desfăcî telegrama și ceti: „Dacă ești un om bun, așteptă-mă. Vin cu trenul de persoane. Darja Curtașev“. El ceti și receti aceste cuvinte de dece ori și totuși dișe la sfîrșit: „Nu înțeleg nimic, absolut nimic“. După-ce însă se întorse la buffet și începî să mănăce mai departe, își aduse de-odată aminte de privirea esaminătoare, ce o îndreptase asupra-i în preseră la cină Darja Pavlovna. Așa-dér acăstă privire n'a fost fără de însemnătate!

(Va urma.)

înainte cu câțva timp acolo. Asasinul George Nedelcoff a fost adus la parchet și interogatorul se urmăză în vederea stabilirii legăturilor, ce ar fi existând între acesta și comitetul revoluționar macedonean.

*

Sciri mărunte.

— Ministerul de interne a trimis o circulară amănunțită autorităților în privința aplicării regulamentului pentru libera petrecere a străinilor în România. Ministerul de interne a trimis autorităților și formularele pentru biletele de liberă petrecere.

— Ministerul de interne a adresat o circulară polițiilor dela punctele de frontieră, în vederea unei stricte și vigilente observațiuni asupra străinilor, cari vin în țără.

— Archimandritul Nicodim Munteanu a fost numit archimandrit de scaun al Mitropoliei Moldovei, în locul vacant prin demisiunea archimandritului Daniil Obreja.

— O delegațiune a comunităților israelite din țără a înmănat d-lui președinte al consiliului de miniștri o petițiune prin care arată, că actuala stare de lucruri este dăunătoare și Evreilor și țerei, și cer ca să li-se permită reorganizarea comunităților israelite după modelul celor dela 1851.

— Incrucioșatorul „Elisabeta“ a plecat eri la Sulina pentru a procede la regularea busolelor. La 5 August v. d-l admiral Murgescu se va imbarca pe acest incrucioșator și împreună cu bricul „Mircea“ și cu șlepurile „Smeul“ și „Sborul“ va forma o diviziă de manevre.

— D-l D. Dinicu a fost numit definitiv profesor de violoncel la Conservatorul din București.

— Din Paris se anunță, că juriul esposiției a conferit medalia de argint talentatului pictorul român Simonide, pentru lucrările sale.

— Un mare incendiu a izbucnit eri la pădurile dela Valea-Largă, din apropiere de Sinaia, proprietatea d-lui G. Gr. Cantacuzino. S'au trimis ajutoare.

— De trei zile Marea Neagră este foarte agitată, din cauza vîntului. Vaporele au sosit la Constanța cu mari întârzieri.

— O epidemie de disenteria a izbucnit cu ore care violență în județul Iași. Scirile sosite la ministerul de interne spun, că cea mai mare parte din comunele rurale sunt infectate. Serviciul sanitar a luat măsuri de combatere.

O cuvătăre a regelui Serbiei.

Regele Alexandru, primind asociația diariștilor din Belgrad, a ținut o cuvătăre, din care estragem următoarele părți mai caracteristice:

Când ambii miniștri, cari au voit să depărteze pe logodnica mea, s'au înapoiat la palat, am chemat în cabinetul meu de lucru pe ministrul de interne Gencic și l'am întrebat, decă, împreună cu colegul sêu Neșic, a căutat să depărteze pe Draga mea. El tăgădui. Atuncî i-am spus:

„D'abia ați aflat despre logodna mea și imediat v'ati servit contra mea de mijloc nepermise și ați operat în dosul meu. Ați încercat a mă juoa, și de sigur ați luat ore-cari măsuri în contra mea, dér eu v'am surprins. Aci aveți proclamația mea, cătră popor (și iscăliind proclamația în fața sa i-o remisiei), veți avé domnule ministru, a vă da séma la spăndurătoare, decă nu veți îndeplini datoria“. Apoi îl concediai și mă dusei la logodnica mea.

După ce povesti cum logodnica sa era deja gata a părăsi Serbia și cum a împiedecat-o dela acest pas prin fratele ei, cadetul Lunjevița, regele continuă:

...Se dice, că trebuie să nisum a-ne apropia de Occident. Convingsrea mea este, că nu trebuie să nisum la alt-ceva, decăt a îmbrăca o haină occidentală. Serbia, înainte de tôte, trebuie să-și procure din Occident puștile, armele și munițiile sale, căi ferate, mașini etc., dér trebuie să-și păstreze tipul sêu național. Serbia trebuie să rămână Serbiă. Nici odată progresul Serbiei n'a fost mai mare, decăt când și-a avut suverana sa națională din țără. Cea mai bună dovadă cum-că ceea-ce am făcut e bine, e că împărățul Rusiei a acceptat a-mi fi naș la căsătorie. Astădî Serbia n'are de privit, decăt la mine. Acum, că-mi întemeiez propria mea casă, începe o stare cu totul nouă; nimeni nu va avé motive a dori revenirea unui regim de partid.

Bărbații de stat bătrâni au lăsat celor tineri grija de a mă susține.

Deci ei sunt tineri și Serbia e asemenea tineră. Bărbații, cari s'au arătat

a-mi fi prietini în aceste momente, cele mai grele din viața mea, vor rămâne atari și în momentele mai târzii, mai ușore.

Auditoratul în armată.

S'a scris mult, ca tinerii noștri ce carieră se îmbrățișeze după absolvirea studiilor lor. Pe lângă tôte acestea tinerii noștri sunt în mare îndoială, nesciind ce să facă? — Ca să fiu cât-va întru ajutor acestora voi scrie ceva despre *auditorat*, ca așa juriștii noștri absoluți să cunoscă mai de-aprope organismul acestei instituțiuni militare judiciare.

Publicul cel mare român, și îndeosebi părinții, abia au cunoștință despre existența și organismul auditoratului, și asta pôte fi, cauza, că așa puțin tineri se dedică acestei cariere, care le oferă, pe lângă o existență materială splendidă, și o pozițiune distinsă în societate.

Auditoriul are menirea, de-a administra justiția criminală și serviciul judiciar în armată, cât și la marina derăsboi; pe lângă asta mai are menirea, de-a da consilii de drept comandanților militari și a fi întru ajutor în afacerile de drept.

Auditorii armatei și ai marinei de răsboi formă în totalitatea lor un corpolieresc și statul lor concretual se compune în statul lui de pace din 5 generali, 8 coloneli, 18 locotenenți-coloneli, 137 majori, 60 căpitani de I clasă și 21 de clasa II, 21 locotenenți și actualminte 20 practicanți; numărul acestora se pôte, după trebuință mări, sêu micșora.

La marina derăsboi: sunt un colonel, un locot.-colonel, un major, 2 căpitani de I clasă, doi de II-a clasă și un prim locotenenț.

Actualmente în totă monarchia avem aplicați dintre Români numai 2 vice-coloneli, adevă pe d-nii Ioan Mihălișanu și Michael Bălăbău (ardeleni), un căpitani de I clasă Eugeniu Pop (maramureșan) și 3 practicanți, d-nii George Droglî (bucovinén), Dr. Adrian Nedelco (bănățean) și Corneliu Bardosy (ardelen). Într'adevăr, un număr de tot neînsemnat față de imensa sumă a soldaților noștri, cari în lipsă de auditori din neamul lor, sunt avisați de-a fi ascultați și judecați de juđi străini, cari în cele mai multe casuri nu cunosc nici obiceiurile, nici limba noastră.

În cas de răsboi statul auditorilor se pôte mări. Dintre generali unul este șeful despărțământului IV în ministerul de răsboi, 3 sunt referenți la tribunalul suprem militar, unul director de cancelărie al tribunalului superior.

Colonelii auditori sunt aplicați ca referenți la tribunalele superioare, éră unul este șef în secțiunea VII de marină a ministerului de răsboi.

Locot-coloneli și majorii sunt referenți la comandele de corp și la admiralitate la portul din Pola, éră deosebi majorii conduc judecătorile de garnisonă și cea de marină din Pola.

Căpitani și prim-locotenenți sunt împărțiți, ca juđi, la judecătorile de garnisonă și de marină, auditorii dela judecătorile de garnisonă și de marină sunt stabil aplicați și aparțin statului acestora, sêu se țin de un regiment; aceștia sunt *datori a cunoșce limba regimentului.* Toomai împrejurarea acăsta ar trebui să îndemne pe tinerii noștri, ca cât mai mulți să îmbrățișeze cariera auditorilor.

Practicanții se întrebunțeză la lucrările de concept, de manipulațiune, sêu ca greșeri la compunerea protocoalelor, și se pregătesc astfel practice la oficiul de jude militar; ei sunt obligați a practica pe lângă asta 9 luni la un tribunal civil și a suscita cursul pentru studiarea dreptului militar penal, cel comun civil, cât și a altor legi judiciare, și a depune cel mult în 3 ani esamenul de jude militar.

Pe practicanți îi numesc ministrul de răsboi, petițiunile acelora, cari nu sunt în serviciu public, sunt a-se așterne de-a dreptul, éră cei, cari sunt în serviciu public, sêu în statul militar de rezervă, au să așternă cererile lor pe calea superiorității lor concernente.

Lângă cereri, sunt a-se alătura: Documentul, că petentele n'a trecut etatea de 30 ani, că aparține unei părți a monarchiei, că a satisfăcut obligămintului sêu de miliția, că nu este căsătorit și are o purtare morală nepătată; cum-că a absolvat universitatea sêu vre-o academiă de drepturi, și a depus esamenul de stat judicioal, că cunoșce pe deplin limba germană și o altă limbă vorbită în monarchia, — și că se pôte susține din ale sale proprii, până la placidarea unui ajutor, care este de 1600 corone pe an.

Din condițiunile aceste rezultă, că se pune mare pond, ca aspirații să cunoscă pe deplin limba germană, în care îndată, după intrarea lor în praxă, au să seie nu numai vorbi corect, dér să și concipieze în astă limbă, — ceea ce vor puté ajunge numai în acel cas, când vor fi studiat cel puțin vre-o câte-va clase în șoala medie cu limba de propunere germană, sêu vor absolva vre-o câte-va cursuri de drept la universități germane sêu din Austria, bună-óră a celei din Cernăuți în Bucovina; — și că în urmă numai aoci juriști absoluți pot concurge la un post de practicanț, cari au servit anul de voluntar, ceea ce se cere la ori și care oficiu militar, încât numai acela pôte aspira la vre-un post de oficiu militar, care tot-de-odată a depus deja esamenul de oficer în rezervă.

În fine mai observ, că după ce delegațiunile din anul expirat au decis, ca personalul auditorilor să se înmulțescă cu 20, tinerii noștri, cari intră la auditorat, vor avé cu atât mai mari șanse de avansare, cu cât în timpul cel mai scurt se va introduce și la noi procedura penală militară cea nouă, — când apoi și personalul auditorilor are să fiă augmentat la numărul recerut de acăstă procedură, basată pe principiile cele mai moderne.

„Mars.“

SCIRILE ȚILEI.

4 (17) August.

Dela Esposiția din Paris. *Recompensele* următoare au fost acordate *exposanților români*: Clasa V (Invetămîntul special agricol) *Mare premi*: ministerul agriculturii al României; *Medali de aur*: Șoala superioară de medicină-veterinară din București. Clasa II (Invetămîntul secundar) *două Medalii de aur* ministerului de instrucțiune publică pentru șocele de băeți și de fete. Clasa III (Invetămîntul superior) *Mari premi*: Academiei Române și ministerului instrucțiunei publice. *Medali de aur*: Șocele de poduri și șosele din București și societății române geografice. Grupa I (Educațiune și invetămînt) Clasa I (Invetămîntul primar) *Mari premi*: ministerului de instrucțiune publică, administrației domeniilor Coronei și orașului București. *Medali de aur*: orașului București, orașului Iași și casei șocelelor. Clasa VI (Invetămîntul special industrial și comercial) *Medalie de aur*: ministerul agriculturii.

Serbările din Strigon. Alaltăeri s'au făcut în Strigon, residența primatului, serbările catolice jubulare, despre cari am amintit dișele acestea. S'a desfășurat o pompă și strălucire estra-ordinară. Monarcul a fost reprezentat prin archiducele *Frideric*. Dintre miniștrii au luat parte: *Szell, Wlassics, Daranyi, Lukacs* și *Plosz*. Era de față întreg corpol prelaților romano-catolici unguri. Printre aceștia s'au vădîț, nu scim cum și de ce, episcopii români uniți dela Gherla și Lugos. Serbările și-au luat începutul printr'un conduct impasant, participând la el șocele, alumnii seminariilor, diferite reuniuni și deputațiuni etc. În marea Basilică s'a oficiat un serviciu divin festiv, la care a pontificat primatele *Vaszary*. După liturgiă s'a cântat un *Te-Deum*, pe care l'au ascultat toți stând în picioare. Clopotele dela tôte bisericile sunau. Îndată după serviciul divin archiducele *Frideric* a părăsit orașul. La palatul primatului s'a dat un mare baouhet, participând și amintii archierei români. Aici au ținut toate primatele *Vaszary* și ministru-președinte *Szell*. Amintim despre ele

